

**‘Mijn succes
heb ik deels
aan Defensie
te danken’**

Van Bosnië naar directiekamer

Ad van Beurden bouwde zijn succesvolle carrière op een fundament van ervaringen bij Defensie. Tijdens missies in Bosnië leerde hij het belang van leiderschap en teamwork en het omgaan met extreme situaties. Deze vaardigheden zijn nog steeds de kern van zijn werkwijze als ondernemer in de logistiek.

Tekst Johan Kroes Fotografie Paul Tolenaar

A

'Als je op missie bent, ga je anders met je collega's om.' Toen Ad van Beurden in 1993 naar Bosnië werd uitgezonden met het transportbataljon, zat hij al zo'n zes jaar bij de landmacht. Op dat moment wilde hij graag een andere functie, vanwege het gebrek aan uitdaging. De kans om op uitzending te gaan greep hij met beide handen aan. 'Ik heb daar ondanks de omstandigheden een heel prettige periode gehad. Ik kon daar eindelijk gewoon mijn werk doen. Je hoefde je niet bezig te houden met de vraag of je schoenen wel goed gepoetst waren. Op het kamp in Santici had je niet meer te maken met de kazernediscipline en liepen we gewoon in een T-shirt rond. Dat beviel mij wel. Uiteraard droeg je buiten

de poort altijd een helm, schervest en wapen en hield je je strikt aan de veiligheidsvoorschriften.'

Dat bleek ook nodig, want op dat moment was het nog volop oorlog in Bosnië. Het transportbataljon pikte regelmatig hulpgoederen op in de haven van Split en vervoerde die naar alle uithoeken van het land. Hoewel Ad in de periode niet direct beschoten is, reden ze soms wel door gebieden waar gevechten plaatsvonden. 'We kwamen door weggevaagde dorpen waar de lijken op straat lagen of zelfs tentoongesteld werden. Als we bij een distributiepunt aankwamen, dan hingen de mensen aan alle kanten aan onze trucks, zo wanhopig en hongerig waren ze. Die mensen hadden niks meer. We kregen zelfs kinderen aangeboden om ze mee te nemen naar veilig gebied. Die mensen waren dolgelukkig met ons voedsel. Daar doe je het voor.'

Angstig thuisfront

Contact met het thuisfront was er sporadisch. Zijn vrouw heeft de nodige angstige momenten gekend door berichtgeving in de media. 'Zij zag beelden voorbijkomen van vreselijke bombardementen, terwijl wij op dat

'We kwamen door weggevaagde dorpen waar de lijken op straat lagen'

moment heel ergens anders zaten. Ook was er op een gegeven moment een bericht over de beschieting van een Nederlands konvooi. Daarvan raakte ze behoorlijk in paniek, maar het bleek om een heel ander konvooi te gaan. De vrachtwagens daarvan stonden geparkeerd op een Engels kamp en die hebben wij toen opgehaald. De cabines van die wagens waren doorzeefd met kogels!

Beter mens

Ondanks de verschrikkingen van de oorlog kijkt Ad positief terug op deze missie. Hij deelt daarom graag zijn ervaringen, vooral ook om het beeld ►

Over Ad van Beurden (58)

In 1987 startte Ad van Beurden aan de KMS in Weert en vervolgde zijn opleiding tot onderofficier Aan- en Afvoertroepen (AAT). Zijn eerste parate functie was als onderofficier bij 41 Bevoorradingscompagnie in Seedorf. Na overplaatsing naar Kamp De Lier als sergeant Wegtransport werd hij in 1993 uitgezonden naar Bosnië. Hij was groepscommandant bij 1 (NL/BE) VN Transportbataljon en ging de getroffen bevolking van hulpgoederen voorzien. In oktober 1995 volgde een tweede uitzending naar Bosnië. Dit keer was hij als sergeant-majoor wegtransport verantwoordelijk voor de indeling van de konvoien. Na vertrek bij Defensie startte hij in 1997 als manager bij UPS. Daarna volgden diverse directiefuncties in de logistiek bij bedrijven als Flextronics, DHL en Syncreon. In 2010 startte Ad een eigen bedrijf. Met TLogistics verzorgt hij de logistiek voor met name internationale beautybedrijven. Het bedrijf telt vijftig man personeel op twee locaties in de plaats Rijen.

te bestrijden dat veteranen alleen maar mensen zijn met psychische problemen. 'Er zijn zeker veteranen die last hebben van hun ervaringen, maar voor de meeste is het een vormende en positieve ervaring. Ik ben er zelf een beter mens van geworden. Het heeft mij geholpen om te genieten van het leven en om het belang van bijvoorbeeld bezittingen te relativiseren. De herinneringen die ik aan Bosnië heb, zullen mij altijd bijblijven. Je doet dingen die je nog nooit gedaan hebt. Dat je bijvoorbeeld onder begeleiding van Engelse tanks met een konvoi door een stad gaat of halverwege je reis op de laadbak van je truck moet overnachten omdat je niet verder kunt vanwege beschietingen. Of dat je bij een roadblock wordt aangehouden door strijders met een kromzwaard. Dan denk je wel even waar ben ik in beland.'

Opnieuw in de schoolbanken

In 1995 ging Ad nog een keer op uitzending naar Bosnië. Toen hij terugkwam op de legerplaats in Oirschot was hij eigenlijk wel klaar met Defensie. Omdat er vanwege de afschaffing van de dienstplicht te veel beroepsmilitairen waren, zette de organisatie een outplacement-programma op waarbij militairen twee jaar lang op kosten van de baas konden studeren. Ad besloot de hbo-opleiding Supply Chain te volgen aan de Hogeschool van Breda. Dat bracht wel de nodige onzekerheid met zich mee. 'Wat vind ik in de burgermaatschappij? Zitten ze wel te wachten op mensen die goed schuttersputjes kunnen graven? Dat denk je dan allemaal. Later kom je erachter dat het bedrijfsleven militairen maar al te graag ziet komen. Je brengt allerlei vaardigheden mee die je niet

op het mbo of hbo leert. Ik durf zelfs te stellen dat ik mijn successen mede aan Defensie te danken heb. Als militair ben je niet bang om knopen door te hakken en voor een groep te staan. In het bedrijfsleven merk je dat mensen soms heel aarzelend zijn en dat besluiten over veel schijven gaan. Als militair weet je hoe je vooruit kunt gaan en hoe je je mensen daarin kunt meenemen.'

Transitie

Die angst voor de burgermaatschappij bleek inderdaad onterecht, want al snel kreeg Ad een baan aangeboden. Toch was de transitie van het militaire leven naar een burgerfunctie wel wennen. 'Ik hoefde niet meer om 8.00 uur 's ochtends op het appel te verschijnen. Dat miste ik niet, maar wel de mogelijkheid om zomaar tijdens je werkdag een rondje te gaan hardlopen. De contacten met collega's waren ook anders. Bij Defensie maak je vrienden voor het leven, omdat je heel intensief met ze optrekt. In het bedrijfsleven komen en gaan de collega's. Je ziet ze zelden 's avonds of in het weekend. Ook na werktijd is het toch een beetje ieder voor zich.'

Goede voorbeeld

Na enkele functies op hoog niveau te hebben bekleed, met de verantwoordelijkheid voor veel werknemers, besloot Ad in 2010 een eigen logistiek bedrijf te beginnen. Ook daarin brengt hij zoveel mogelijk de militaire waarden in praktijk. 'Als militair heb je geleerd om te leiden door het goede voorbeeld te geven. Ik laat nooit iemand iets doen wat ik zelf niet

‘Zitten ze wel te wachten op mensen die goed schuttersputjes kunnen graven?’

gedaan heb. Ik ken veel CEO's in de logistieke sector die zelf nog nooit een pakketje hebben ingepakt. Toen ik begon met mijn bedrijf, was ik overdag bezig met inpakken en schreef ik 's avonds offertes.' Daarnaast hecht hij veel aan teambuilding, spreekt hij mensen erop aan als ze te laat op een vergadering zijn en zien zijn magazijnen er piekfijn uit. 'Ik hoor altijd dat het hier zo schoon en netjes is. Je spullen en slaapplek op orde houden is iets wat je bij Defensie vanaf het begin wordt bijgebracht.'

Het bedrijf van Ad telt inmiddels vijftig werknemers uit twaalf verschillende landen. Zijn missie-ervaring helpt hem om zijn buitenlandse collega's goed te begrijpen. 'Ik weet wat het is om lang van huis te zijn. Dan snap ik dat ze hun vrienden en familie missen en kunnen we erover praten.' ■